

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8PP/15/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121011168
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Caban, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2121011168.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Cabanom, PhD., v trestnej veci odsúdeného K. Z., nar. XX.XX.XXXX v D. T., trvale bytom G. XXX/XX, Y. nad G., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.07.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona súd žiadosť odsúdeného K. Z., nar. XX.XX.XXXX v D. T., trvale bytom G. XXX/XX, Y. nad G., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený:
- rozsudkom F. súdu Y. nad G. zo dňa 22.07.2020, sp. zn. 4T/12/2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 17.09.2020, sp. zn. 5To/85/2020,
z a m i e t a.

odôvodnenie:

Dňa 07.06.2021 podal odsúdený K. Z., nar. XX.XX.XXXX v D. T., trvale bytom G. XXX/XX, Y. nad Hronom, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, prostredníctvom obhajcu O.. O. X., návrh o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený vykonáva v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a to trest vo výmere 3 roky zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného zákona, uložený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 22.07.2020, sp. zn. 4T/12/2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 17.09.2020, sp. zn. 5To/85/2020.

Odsúdený vo svojom návrhu uviedol, že si uvedomil nesprávnosť svojho konania a svoj vzťah k trestnej činnosti prezentoval pred odvolacím súdom, v dôsledku čoho mu odvolací súd znížil trest odňatia slobody o 6 mesiacov. Ďalej uviedol, že si je vedomý toho, že po uložení trestu odňatia slobody došlo k poškodeniu rodinných vzťahov, k naručeniu vzájomného spolunažívania a že trest doľahol na deti, ktoré s ním žili v spoločnej domácnosti. Svojej priateľke pomáhal s podnikaním, všetko ho to mrzí a snažil sa prejaviteľ ľútosť v čase prejednávania súdu, úprimne, nezištne, uvedomil si, že takéto konanie nikde nevedie, veľmi ho to mrzí, že sa ho dopustil a chce sa vrátiť do civilného života čo najskôr, napraviť chyby a pomôcť dieťaťu v situácii, kedy ju naozaj potrebuje.

Na verejnom zasadnutí boli oboznámené listinné dôkazy a to hodnotenie odsúdeného vypracované riaditeľom ÚVTOS, skrátený výpis klienta, odpis z registra trestov a podnet od Martina Kaldrovičová zo dňa 08.06.2021

Z hodnotenia odsúdeného vypracovaného riaditeľom ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou najmä vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného počas pobytu v predchádzajúcom ústave bolo na priemernej úrovni. Príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektoval, ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiaval. Pracovne zaradený nebol. Disciplinárne odmenený, ani disciplinárne potrestaný nebol. Správanie a

vystupovanie odsúdeného počas pobytu v tunajšom ústave je na požadovanej úrovni. Príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektuje, ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava. V kolektíve odsúdených sa konfliktným situáciám vyhýba. Disciplinárne odmenený bol jedenkrát, disciplinárne potrestaný nebol. Počas výkonu trestu odňatia slobody neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania. Voľný čas sa snaží využívať zmysluplne. Odsúdený prejavil záujem o prácu. Aktuálne je od 06.10.2020 zaradený na pracovisku v ústave s dohľadom Bagsey. Z. morálka je na požadovanej úrovni. Odsúdený je rozvedený, má štyri deti, vyživovaciu povinnosť si nahlásil a aj si ju plní. Kontakt všetkými dostupnými formami udržiava s najbližšou rodinou. Menovaný má iba čiastočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti. Má tendenciu vyvinieť sa, že skutok nespáchal tak ako je to oficiálne uvedené. V zmysle vyššie uvedeného možno konštatovať, že odsúdený čiastočne plní ciele stanovené programom zaobchádzania. Resocializačná prognóza je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. V pedagogickej dokumentácii v súčasnosti je evidované voči menovanému ďalšie trestné stíhanie. Na základe uvedených skutočností možno konštatovať, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporúčam ho podmiennečne prepustiť s dohľadom.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že odsúdený má v registri trestov 4 záznamy, a to z rokov 1993, 1995, 2001 a 2020.

Z podnetu Martiny D. zo dňa 08.06.2021, družky odsúdeného, vyplýva, že táto videla u odsúdeného, že úprimne ľutuje svoje konanie a keby mohol, urobil by všetko pre to, aby sa situácia zmenila. Ďalej uviedla, že maloletý syn odsúdeného je na svojho otca citovo naviazaný a po jeho odchode trpel a trpí i v súčasnej dobe. Záverom podnetu požiadala súd o podmiennečné prepustenie odsúdeného.

Obhajca odsúdeného na verejnom zasadnutí uviedol, že trvá na dôvodoch uvedených v podanej žiadosti a poukázal na zlý zdravotný stav syna odsúdeného spôsobený aj odlúčením od odsúdeného, a tiež na veľký záujem odsúdeného o kontaktovanie rodiny a zaujímanie sa o dianie v rodine a snahu zlepšiť situáciu.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že mu je všetkého úprimne ľúto, že vo väzení si plnil všetky svoje povinnosti, pracoval, bol nekonfliktný a plnil si vyživovaciu povinnosť. Chcel by sa dostať domov hlavne kvôli synovi a zabezpečiť mu normálny chod rodiny.

Prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že s poukazom na odpis registra trestov z ktorého vyplýva, že odsúdený už bol vo výkone trestu odňatia slobody, dokonca už bol aj raz podmiennečne prepustený, tak ani táto skutočnosť nemala vplyv na jeho prevýchovu, a mal za to že nie sú splnené materiálne podmienky, a preto navrhol jeho žiadosť zamietnuť.

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku „O podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.“

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona „Súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody, ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.“

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona „Pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.“

Z citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky, a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie sa a skutočnosť, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Zmysel podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienčné prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život. Podmienčné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmienčnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmienčnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Pritom platí, že ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, nemôže ani dospieť k záveru, že by odsúdený po podmienčnom prepustení viedol riadny život. Súd tiež uvádza, že z povahy inštitútu podmienčného prepustenia vyplýva, že jeho uplatnenie nemá byť automatické a nemá sa stať pravidlom, ale má sa uplatniť iba výnimočne, kedy jeho uplatnenie budú odôvodňovať okolnosti konkrétneho prípadu.

Uplatnenie fikcie neodsúdenia, čo znamená, že sa na odsúdeného hľadí, ako keby nebol odsúdený, nebráni tomu, aby ju súd zohľadnil pri posudzovaní osobnosti odsúdeného, jeho náchylnosti k páchaniu trestnej činnosti, vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným právnymi predpismi, a teda pri celkovom hodnotení možnosti nápravy odsúdeného. Zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia totiž zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, nie však aj samotná skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin a bol zaň právoplatne odsúdený, keďže aj zahladené odsúdenie dáva obraz o osobe odsúdeného a jeho sklonoch páchať trestnú činnosť a oprávňuje súd skúmať existenciu očakávania vedenia riadneho života odsúdeným po jeho prípadnom podmienčnom prepustení z výkonu trestu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

Rozhodnutie o podmienčnom prepustení je fakultatívnej povahy, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitú zákonom stanovenú dobu správval vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

Súd v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, a dospel k nasledovným záverom.

Prvá zákonná (formálna) podmienka splnená je . Odsúdený vykonal potrebnú časť trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona ku dňu 03.06.2021. Ku dňu rozhodovania súdu o žiadosti odsúdeného dňa 13.07.2021 je táto podmienka splnená.

Druhá zákonná (prvá materiálna) podmienka a to tá, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, splnená n i e j e. Súd je toho názoru, že u odsúdeného absentuje kritický postoj k spáchanému trestnému činu, a z tohto dôvodu vôbec nemožno hovoriť o polepšení sa odsúdeného. Uvedené vyplýva z prezentovaného hodnotenia riaditeľa ústavu, v ktorom je výslovne uvedené, že „Menovaný má iba čiastočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti. Má tendenciu vyviníť sa, že skutok nespáchal tak ako je to oficiálne uvedené“

Súd však predovšetkým poukazuje na časť odôvodnenia návrhu, podľa ktorého „pretože ja som nie po dlhú dobu intenzívnym konaním pôsobil na poškodenú Lenku Kaldrovičovou ale skutočne ojedinelým pochybením kedy som jej jeden krát dal zaucho a trval som na plnení povinností a zdržania sa kontaktov s podozrivými osobami som vlastne fyzicky na túto nepôsobil“

Súd si dovoľuje uviesť skutkovú vetu rozhodnutia, ku ktorej sa viaže vyjadrenie odsúdeného a to za účelom vnímania vyjadrení odsúdeného v kontexte celej trestnej veci, najmä vzhľadom na povahu spáchaného trestného činu.

Odsúdený bol uznaný za vinného, že v presne nezistených obdobiach od mesiaca september 2017 do 31.12.2018 v mieste svojho bydliska v Žiari nad Hronom na Ul. A. č. 32 nútili mal. L. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ul. A. č. XX, Q. nad T., umývať schody v skorých ranných, ako aj večerných hodinách, keď sa mala pripravovať alebo ísť do školy, tiež ju nútili vykonávať aj iné práce, ktorých zoznam mala napísaný na papierí, zakazovali jej chodiť von, za 3 minúty meškania mala trest na deväť týždňov, zakazovali jej stretávať sa s kamarátmi, odopierali jej prístup k jedlu, jedávala mrazenú pizzu alebo suchý chlieb, na Vianoce mala mrazené prsty s chlebom, nemohla si zobrať jedlo, ktoré mali doma, na raňajky nedostávala nič, maximálne vodu, lebo jej povedali, že veď v škole má desiatu a jeden mesiac bola za trest bez obedov v škole, obvinený H. D. ju dvakrát udrel, a to tak, že jej dal facku, pričom po jednej facke padla na zem, kde obvinená G. L. do nej kopala, čo bolo asi druhý decembrový týždeň, obvinená G. L. jej často vykrikovala, že ju mala spláchnuť do záchoda, že je odpad, že je úplne zbytočná, obvinený H. D. jej vykrikoval, že je cigánka a smrad, neustále ju kontrolovali, zamkávali ju doma, pričom kľúče od bytu nemala, lebo jej ich zobrali, bola však dohodnutá so susedou, že jej spustí vedro, kde jej dá nejaké jedlo, príp. jej zvykla podať nejaký keksík, keď upratovala schody, zakazovali jej určité činnosti, brali jej osobné veci, vulgárne jej nadávali a znevažovali ju, nemohla spať, lebo bola zo všetkého vystresovaná, že čo bude zase na druhý deň, nechodili s ňou k lekárovi, musela sa liečiť svojpomocne alebo chodila do školy chorá, na základe čoho sa mal. L. K. cítila na svete úplne zbytočná a toto ich konanie vyvrcholilo tým, že dňa 31.12.2018 si porezala ruku v časti predlaktia, pričom jej kamarátom bola privolaná RZP.

Zo strany odsúdeného ide o absolútne zľahčovanie jeho konania hraničiace s popieraním spáchania samotného skutku.

Vzhľadom na uvedené závery súd potom všetky vyjadrenia odsúdeného o ľúlosti vnímal ako neúprimné a účelové s cieľom formálne preukázať splnenie podmienok na podmienené prepustenie.

Tretia zákonná (druhá materiálna) podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu, podľa názoru súdu splnená n i e j e , pretože nedošlo k polepšeniu odsúdeného. Súd v tomto smere poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 01.06.2021, sp. zn. 3Tos/60/2021, podľa ktorého „ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, nemôže ani dospieť k záveru, že by odsúdený po podmienenom prepustení viedol riadny život.“

Vzhľadom na vykonané dokazovanie a vyššie uvedené skutočnosti a úvahy súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, teda tak, že návrh odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Sťažnosť sa podáva na Okresný súd Trnava a to do 3 (troch) pracovných dní od oznámenia uznesenia, a rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť, alebo doručenie rovnopisu uznesenia. Právne neúčinná je sťažnosť podaná osobou, ktorá sa svojho práva podať sťažnosť výslovne vzdala.